

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 31 januari 1933 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 6 §§ lagen den 6 juni 1930 (nr 202) om begränsning av rätten att avverka skog å in-tecknad fastighet.

Genom en den 20 januari 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 43, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 3 och 6 §§ lagen den 6 juni 1930 (nr 202) om begränsning av rätten att avverka skog å in-tecknad fastighet.

Härigenom förordnas, att 3 och 6 §§ lagen den 6 juni 1930 om begränsning av rätten att avverka skog å in-tecknad fastighet skola, 3 § i nedan angivna del, erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Om ansvar — — — lånets täckande.

Vad nu sagts om redovisning av sådan behållning och ersättning skall gälla, ändå att överträdelsen innefattar jämväl förseelse mot annan lag än denna.

6 §.

Denna lag äger tillämpning allenast beträffande skog, som enligt lag står under skogsvårdsstyrelsens uppsikt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1934.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för propositionen, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Lagen den 6 juni 1930 om begränsning av rätten att avverka skog å in-tecknad fastighet har tillkommit såsom ett led i vissa åtgärder avseende införande av en ordnad primärkredit å växande skog. Genom samtidigt vidtagna ändringar i förordningen den 16 maj 1890 angående de allmänna grunder, som vid hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till

efterrättelse lända, hava föreningarna meddelats rätt att vid fastställande av egendoms belåningsvärde däri inräkna jämväl värdet av växande skog. Därvid har, i syfte att genom viss reglering av skogshushållningen befästa den belånade skogens värde såsom pant, stadgats, att vid belåning av växande skog lånesökanden skall avgiva förklaring, att rörande rätten att avverka skogen skola gälla de bestämmelser, hypoteksföreningens styrelse finner påkallade i och för skogsvärdets vidmakthållande. Säkerhet för bestämmelsernas efterlevnad beredes genom den anordning, som regleras av förenämnda lag den 6 juni 1930. Där stadgas, att om de mellan hypoteksföreningen och fastighetsägaren överenskomna bestämmelserna ej strida mot grunderna för god skogsvård, vederbörande skogsvårdsstyrelse äger på begäran av föreningen meddela föreskrift, att bestämmelserna skola lända till efterrättelse med viss verkan, som närmare angives i lagen. Innan sådan föreskrift meddelats, får det sökta lånet ej utlämnas. Enligt lagen skola de genom skogsvårdsstyrelsens föreskrift i avseende å avverkningen fastställda bestämmelserna med visst undantag gälla mot envar. Om ansvar för överträdelse av skogsvårdsstyrelsens föreskrift och om fullföljd av talan mot dess beslut gäller enligt 3 § i lagen vad i 6 och 7 kapitlet skogsvårdslagen är stadgat beträffande ansvar för avverkning i strid mot föreskrift, som meddelats enligt sistnämnda lag, och beträffande fullföljd av talan mot beslut om dylik föreskrift. Behållning, som uppkommer genom försäljning av förbrutet virke, och utdömd ersättning för virke, som undgått beslag, skall dock i första hand användas till lånets täckande. Så skall enligt andra stycket i 3 § ske, ändå att överträdelsen innefattar jämväl förseelse mot skogsvårdslagen. Uppsikt över meddelad föreskrifts efterlevnad skall utövas av skogsvårdsstyrelsen. Lagen äger enligt 6 § tillämpning allenast beträffande skog, som enligt skogsvårdslagen står under skogsvårdsstyrelsens uppsikt. På grund härav är lagen icke tillämplig på skogar, som äro underkastade bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1915 angående utsyning å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden.

Sedan 1932 års riksdag antagit ett av Kungl. Maj:t framlagt lagförslag, avseende vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden, har lag i ämnet utfärdats den 10 juni 1932. Genom denna lag, som skall träda i kraft den 1 januari 1934 och gälla till och med den 31 december 1943, upphäves omförmälda förordning av den 18 juni 1915, utom i vad förordningen angår skogar å kronohemman och krononybyggen under stadgad åborätt inom de sex norra länen. Underkastade lagens bestämmelser äro, med berörda undantag, samtliga de skogar, vilka avses i 1915 års förordning, eller praktiskt taget alla inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker samt Särna och Idre socknar av Kopparbergs län belägna, enskilda tillhöriga skogar utom allmännings- och husbehovsskogar. Lagen innebär, oavsett bestämmelser av rent skogsvårdande art, den ändringen i hittills bestående förhållanden, att uppsikten över de skogar, vilka omfattas av lagen, överflyttas från domänverket till skogsvårdsstyrelserna i vederbörande län.

Vid behandlingen av sistnämnda lagförslag anförde jordbruksutskottet i utlåtande (nr 72) bland annat, att det vore önskvärt, att lagen den 6 juni 1930 gjordes tillämplig beträffande skogarna under den föreslagna lagen.

I propositionen föreslås nu sådan ändring i lagen den 6 juni 1930, att denna kommer att bliva tillämplig även på de skogar, som avses i oförmälda lag av år 1932.

Lagrådet har lämnat ifrågavarande lagförslag utan anmärkning.

Utskottet. Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 januari 1933.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Klefbeck, Borell, Svenson* i Eskhult, *Bissmark, Branting, Ehrnberg* och *Jonsson*.

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* och *Nilsson* i Antnäs, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud, *Höglund, Rudén* och *Gardell* i Stenstu.
